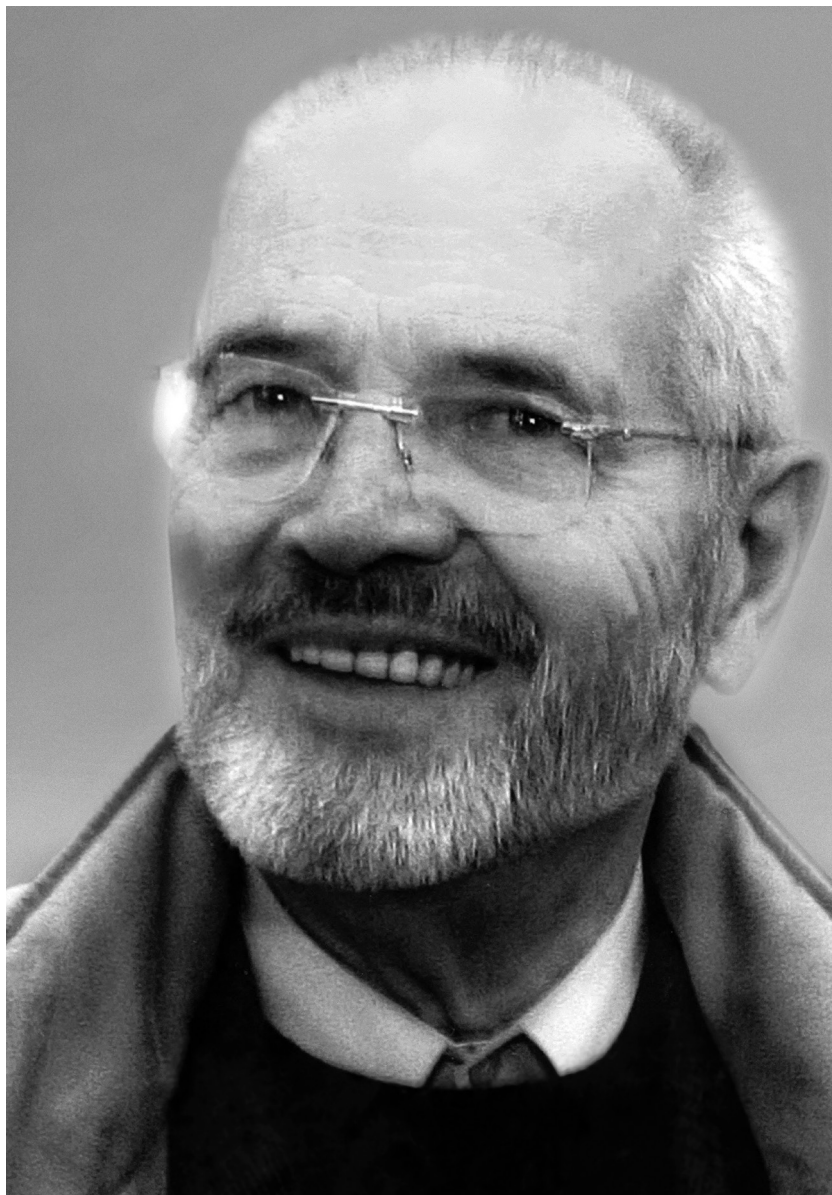

SYLWESTER CHĘCIŃSKI

2006

Sylwester Chęciński (ur. 1930 r.). Wybitny reżyser i scenarzysta, klasyk polskiego kina. W 1947 r. przeniósł się na Dolny Śląsk. Szkołę średnią ukończył w Dzierżoniowie, a studia w 1956 r. na Wydziale Reżyserii w Łódzkiej Państwowej Wyższej Szkole Filmowej. Po studiach zamieszkał we Wrocławiu.

Przez kilka lat pracował ze Stanisławem Lenartowiczem, Andrzejem Wajdą i Jerzy Passendorferem, najpierw jako asystent reżysera, później jako II reżyser. Sam zadebiutował w 1961 r. niezwykle popularną „Historią żółtej cizemki”. Kolejne filmy to: „Agnieszka 46”, „Katastrofa”, „Sami swoi”, „Tylko umarły odpowie”, „Legenda”, „Diament radży”, „Pierwsza miłość”, sześcioodcinkowy serial telewizyjny „Droga”, „Nie ma mocnych”, „Kochaj albo rzuć”, „Roman i Magda”, „Bo oszalałem dla niej”, „Wielki Szu”, „Rozmowy kontrolowane”, serial telewizyjny „Z pianką czy bez” i wreszcie najnowszy film z telewizyjnego cyklu „Święta polskie” zatytułowany „Przybyli ułani”. Sylwester Chęciński reżyserował także w teatrze i teatrze telewizji.

Sąsiedzka trylogia osiedleńcza „Sami swoi”, „Nie ma mocnych”, „Kochaj albo rzuć” zajmuje szczególne miejsce w jego filmografii, co potwierdzają liczne nagrody (Nagroda II stopnia Ministra Kultury i Sztuki, Jantar na II Festiwalu Międzynarodowe Spotkania Filmowe w Koszalinie, Złote Grono w Łagowie i Laur Młodej Twarzy, Nagroda Główna Jury na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Złota Kamera).

Inne najważniejsze nagrody to: Srebrny Medal na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Dziecięcych w Wenecji za „Historię żółtej cizemki”, Nagroda Ministra Kultury i Sztuki oraz Złota Kaczka za najlepszy film polski „Wielki Szu” czy wreszcie Srebrne Grono na Festiwalu w Łagowie i Nagroda Prezesa Komitetu do spraw Radia i Telewizji na Festiwalu w Gdyni za film „Rozmowy kontrolowane”.

Sylwester Chęciński został również odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Jest też dwukrotnym laureatem Nagrody Kulturalnej Wrocławia i laureatem Nagrody Wrocławia przyznanej przez Radę Miejską w 2000 r. W XXI w. otrzymał kolejne odznaczenia i nagrody, stanowiące dowód uznania dla całości jego dorobku: Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (2014), Platynowe Lwy 39. Festiwalu Filmowego w Gdyni (2014) – za całokształt twórczości, tytuł Honorowego Obywatela Dolnego Śląska (2015).

Po latach na pytania dziennikarzy, dlaczego wybrał właśnie Wrocław, odpowiadał: „we Wrocławiu pełno było jeszcze zniszczeń, ruin i wszelkich śladów wojny, ale dla mnie to już wtedy było piękne miasto, wspaniali ludzie, cudowna atmosfera i twórczy ferment”. Stał się wielką postacią kultury wrocławskiej.